

Atractiva evocació poètica a trenta veus

Josep Rodri i Sala Cabanyes presenten 'Parla'm de la mar' a pet d'ones

TEATRE
CRÍTICA

COMAS SOLER

Com en un subtil avanç de l'esperit de Santes, Jovendres i dissabte passats en Josep Rodri va dur a terme a la platja del Varador un espectacle poètic interessant des de molts punts de vista. Amb el títol de 'Parla'm de la mar', comptava amb la producció de Sala Cabanyes i el protagonitzaven trenta actors i actrius procedents de la mateixa Sala i de l'Aula de Teatre de l'IMAC.

Activista cultural i polifacètic home de teatre, la dilatada trajectòria de Josep Rodri és prou coneguda a la ciutat. Els dos darrers anys ha dirigit 'Els Pastorets de Mataró', la peça del Centre Catòlic convertida en insígnia de la tradició escènica local. Però 'Parla'm de la mar' és tota una altra cosa. S'inscriu en la línia de treballs anteriors que Rodri va dur a terme en llocs inusuals i en què es decantava per procediments performatius i dramaturgies innovadores. En aquest sentit, la proposta d'ara té evidents semblances amb 'Morir a Bagdad', que va estrenar l'any 2003 i que va aconseguir molt bona acollida.

Polifonia poètica

'Parla'm de la mar' consisteix en la recitació teatralitzada i simultània de poesies al·lusives a la mar, pertanyents a una trentena d'autors, gairebé tots catalans. En conjunt és una selecció acurada d'èpoques i estils diversos que cronològicament van des de Verdaguier, Guimerà i Maragall, fins a Jaume Marín, En-

ric Casasses i Margalida Pons. Els intèrprets que les diuen estan enterrats a la sorra, braços i espatlles nus, disposats en quatre rengleres a la vora d'on peten les ones. En un entorn de fosca, amb prou feines se'ls distingeixen les cares gràcies a la tènue llum provinent d'unes petites llanternes que tenen al davant. La simplicitat i la simetria que hi domina compon un escenari d'aire beckettia amb l'imponent teló de fons d'una penombra de maror i el so compassat i incessant de les onades. Tot es desenvolupa a un volum contingut, tant els textos declamats com unes músiques, també d'evocació marina, que emergeixen contínuament d'una desena de caps figurats que s'intercalen entre els d'actors i actrius. Això fa que els espectadors, circumspectes, s'hi acostin i s'ajupin per escoltar ben de prop versos i tonades. Cadascun fa el seu itinerari particular i modela així la pròpia percepció de l'espectacle. Precisament és en aquesta multiplicitat de vivències on radica un dels seus molts atractius.

Imatges remarcables

Visualment, per exemple, el muntatge té tres moments destacats. El primer és just a l'inici, quan el públic depassa una barrera de llençols estesos i descobreix de cop el vast engruallat de caps que sobresurten de la sorra amb les seves minúscules clapes de claror. És una imatge insòlita de la platja, d'una bellesa

que corprèn. El segon es produeix en el decurs de la representació, quan la corrua d'assistents ja ha entrat en joc i es desplaça ençà i enllà. Aleshores les evolucions dibuixen una mena de formiguer silenciós que es reparteix i es detura a instants per parar l'orella a un poema determinat. El tercer és al final, amb l'encesa de deu peveters que il·luminen les ones com si fossin llums de prosceni. Llavors el mar pren centralitat escènica i tres noies s'hi endinsen per llançar-hi una ampolla que conté els textos poètics que han recollit de cada intèrpret. Un epíleg oportú que simbolitza el retorn de tots els mots pronunciats al referent físic que els ha donat sentit.

Més mèrits

L'interès de la proposta de Josep Rodri no consisteix només en l'encert en la tria dels textos i en la manera de donar-los o en la perspiciàcia de la dramaturgia que hi aplica. 'Parla'm de la mar' té també altres mèrits que li afegeixen valor. D'entrada, el de comptar amb la producció de Sala Cabanyes, que és un punt segur. També l'haver apostat decididament per una fórmula participativa que facilita la implicació d'un gran nombre de persones. I a sobre, des d'una òptica ciutadana, el de constituir una digníssima contribució anticipada als actes d'incitació progressiva cap a la celebració de Les Santes. Molt bé! □